

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Bíni uppi yvir rími

Hvat hava juni og juli og desember felags her í Føroyum? Ein góður spurningur, ikki satt.

Hásummar og vetur. Ljós og myrkur. Nei. Veðrið, ja, men bara partvís. Tað hendir seg, at kavi er í juni, men ikki í juli tó. Sólin skínur

desember.

Vit kunnu nevna nógvar aðrar møguleikar, uttan at raka tann rætta. Politiskur ófriður. Jú, hann er á góðari leið. Har er eingin sesong longur. Løgtingið, sum fyrr fór í summarfrí flaggdagin, hevur nú styttri summarfrí enn fólkið á gólvunum, sum ongantíð eru bonað.

Og jólini verða skjótt útsett, so løgtingið fær stundir at gera seg liðugt. Fólkaræði krevur tíð, meira og meira tíð, tí orðið er frítt.

Høvdu vit eitt skilagott einaræði, var handan fiskivinnunýskipanin gjørd og avgreidd í 2008 og dagførd í vár.

Nei, rætta svarið upp á spurningin í fyrsta ørindi er neyðrím. Neyðrím. Í juni og juli kappróðrarsangir og í desember jólasangir, dag og nátt.

Teir eru nógvir so illa yrktir, at neyðrím ríma við deyð rím.

Tað er helst so, tá sangir verða gjørdir til ávíst høvi, verða bilagdir. Ger ein sang um jólini, hann slær ikki falskar mentir. Sama, hvussu hann er, so heldur fjøldin, hann er góður. Hann er góður, tí jól eru. Tað er tað.

Neyðrím verða brúkt, tá yrkjarin ikki finnur nakað skilagott orð sum ber upp

á rím. So verður okkurt tilvildarligt orð, sum ber upp á rím, langað inn, og reglan er liðug.

Í staðin fyri at geva okkum góðar sangir, fáa vit bara at vita, at vit kunnu slökkja, slökkja lortið. Har er vist ein knøttur onkustaðni, sum eitur stop.

Og onnur halda, at hasir sangirnir, sum eru í umferð, tíverri ikki rundan um mánan, men her millum okkum, eru góðir og sera góðir.

Tað eru vit, sum einki skil hava fyri tónleiki og tekstum, vit knarra. Fjældin ræður, sigst.

Jólini eru bara til ampa og fortred. Tað hevði tí lætt eitt sindur um at hoyrt góðar sangir, um vit minnst til at tendra aftur.

Kanska ber als ikki til at yrkja um jólini, uttan at balla orðini í siroppi ella øðrum, sum hevur somu tjúkt og gevur sama vaml.

Jólini eru høgtíð barnanna og alt hatta har. Børn hava harða húð og breiðan rygg, so tey tola ljót orð og mergjað rím. Um tey skilja tey føroysku.

Jólamenn, tveir í senn, flenn ella renn....undan for hundan.

Hevði eg dugað at yrkt, skuldi eg skrivað ein jólasang, ein antijólasang, sjálvandi. Lagið skuldi verið Money.

Pengar gera fólk glað, tey eru í góðum lag sum eitt lambamæ.

Kanska eru teir har kortini, teir óreinu og skitnu jólasangirnir, í feysbukkuni. Har er lívið endað nú. Eg eri ikki har, so eg eri ikki til. Sum tey siga: eg eri á Facebook, ergo eri eg til.

Eg eri ikki á Facebook, ergo eri eg ikki til.

Óhugaligt at hugsa sær, at mann kann (neyðrím) vera deyður fyri langari tíð síðani.

Havið kapping um at yrkja jólasangir. So sleppa øll at royna seg. Kanska tann besti vinnur. Tann við fæstum, ella flestum, neyðrímum.

Lívið er ov stutt til at leita eftir góðum rímum.

Annars stendur orðið neyðrím ikki í nakrari orðabók, sum eg havi. Kanska er orðið bara, ja, eitt neyðrím, sum kom, tá ein yrkjari leitaði eftir einum orði, sum rímaði upp á hím ella krím. So segði hon: mangt er í neyðini nýtt...og nýtt, til dømis eitt orð.

Men, sum sagt síðst í oktober: jólini nærkast. Tað ber eisini til at siga í juni og juli. Tey eru sum deyðin, jólini, nærkast altíð.

Og tú sleppur ikki undan teimum. Har fær eitt neyðrím, sama hvussu gott tað er, ikki bjargað tær.

Høgni
Djurhuus

eisini í

Við ynskjum um eini góð og hugnalig jól og eitt eydnuberandi nýggjár, við tøkk fyri gott samstarv.

